

KULHAVÝ MEZEK

ANEB

OLDŘICH DANĚK

VÝBUCH NA JIČÍNSKÉM ZÁMKU

REŽIE: JIŘÍ BRABEC

Premiéra: 22. února 2020

Divadlo Boleradice

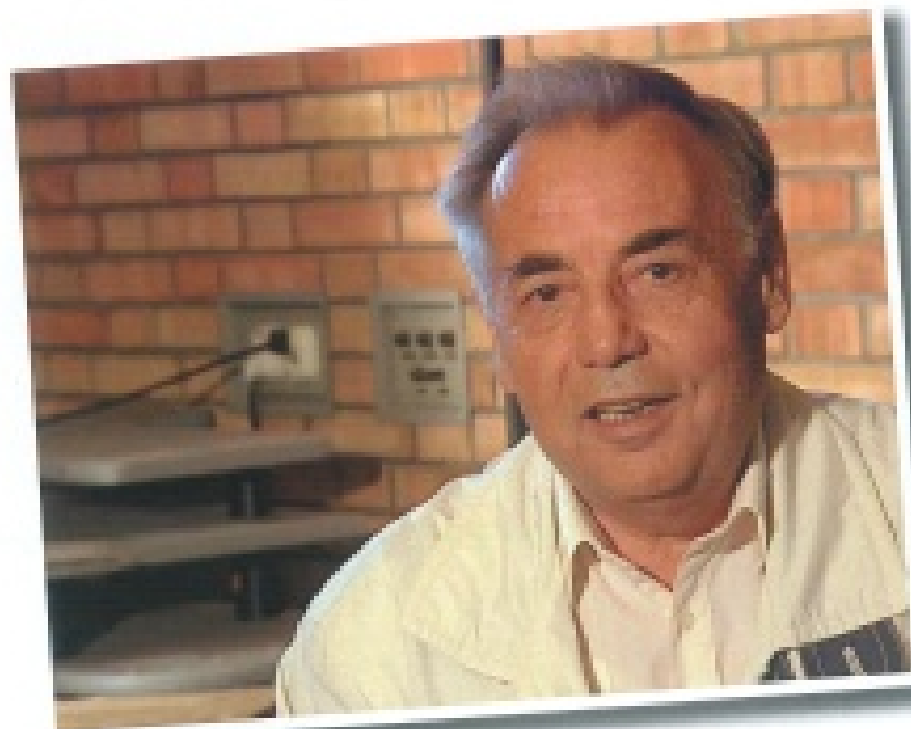

*Hraj, ... aby i psi přestali štěkat,
abys řekl všem, všem co tě zaslechnou,
my teď budeme vyprávět něco tak krásně smutného,
že stojí za to poslouchat.*

Jakub Grundle, principál Zbyněk Hůder / Ondřej Buchta J.h.
Markéta, děvečka od krav Jana Jíglarová / Katka Andějková J.h.
Vambera, dědek Jan Koráb / Jiří Hlávka J.h.

Světlo, zvuk Michal Jíglal, Pavel Hrabec
Návrh scény Nikola Korábek
Realizace scény Miroslav Vašíček, Pavel Sedláček, Olin Vřeček
Kostýmy Štěpánka Veselá
Nápodobá Eva Chavátová, Alena Peřínková

Úprava a režie Jiří Brabec

Oldřich Daněk

(16. 1. 1927 – 3. 9. 2000)

Oldřich Daněk byl český dramatik, spěvák, režisér a scenárista. Ve své dramatické tvorbě se inspiroval epickým divadlem Bertolta Brechta. Po maturitě na ostravském gymnáziu vystupoval pražskou DAMU. Ještě při studiu působil také jako herec ostravského Divadla Petra Bezruče. Po studiu se stal režisérem Kliperova divadla v Hradci Králové, kde působil až do konce roku 1953. Od roku 1954 byl umělecký šéf činohry i režisér Divadla F. X. Šaldy v Liberci. Roku 1957 začal spolupracovat s filmovým studiem Barrandov, nejprve jako scenárista, později i jako režisér Československého filmu. Působil i v Československém rozhlasu. V závěru života spolupracoval zejména s pražským Vinohradským divadlem. Je autorem mnoha divadelních a rozhlasových her, které byly u diváků velmi oblíbené. Spolupracoval jako scenárista a režisér také na celé řadě filmů, televizních inscenací a seriálů. Mezi ty nejnámennější patří například Konec agenta W4C prostřednictvím psa pana Faustky, Královský omyl, Dva na koni, Jeden na oslu, Byl jednou jeden dům, Žnec v jednom domě, Cesta na Bomeo nebo Závěš a Kunhuta.

Divadelní inscenace Oldřicha Daněka:

- Svatba sňatkového podvodníka, 1961
- Čtyřlístek omylů Herodotových, 1966
- Dva na koni, Jeden na oslu, 1977
- Případ bez jednoho díla, 1974
- Válka vypukne po přetáčení, 1978
- Věrohodně varšavských voják, 1980
- Zpráva o chirurgii města N., 1987
- Přítel mého v Locarnu, 1982
- Zatekla ne tak silněvá, jak se původně zdálo, 1983
- Jedna jara v Paříži, 1987
- Kufarový masakr, 1987
- Jak snadné je vidět mout, 1993

Trochu historie

Zikmund Šmířcký ze Šmířic byl ve své době jeden z nejbohatších lidí království. Dal svou starší dceru Elšku Kateřinu z. 1606 uvěznit na hradě Kumburku, protože udržovala milostné styky s panským kaválem. Proto se po jeho smrti stala dědičkou majetku její mladší sestra Margareta Šaloména, která byla provdána za Jindřicha Švábu z Chlumu a Košumberka. Objeví se ale Jindřich Otto z Vartemberka, zvaný Kulhavý, a jedné noci z. 1619 ji z vězení unesl a oženil se s ní. S pomocí jeho vojáků byla Elška Kateřina uvedena do jčínského zámku a Jindřich Otto vznesl nárok na část panství Šmířckých. Když dne 1. února 1620 sepsávala komise v jčínském zámku inventář majetku, došlo k výbuchu, při kterém zahynula celkem 41 osob včetně Elšky Kateřiny. O tom, jak k výbuchu došlo, nejsou spolehlivě zprávy, protože všichni svědkové při něm zahynuli, ale ve většině zpráv se vina přičítala Elšce Kateřině. Po této události byl Jindřich Otto uvězněn a Margareta Šaloména zůstala dědičkou celého majetku. Jindřich Otto z vězení uprchl a v roce 1625 byl svými poddanými zabit.

Právě tuto historickou událost použil Oldřich Daněk po svém. Rozebírá vztahy mezi kočovnými herci, jak se navzájem přesvědčují a doplňují a hledá jejich prosřednictvím, proč vlastně jčínský zámek mohl vylézt do povětří.

My herci jsme posedlí vyprávěním, říká režisér Jiří Brabec

Dívatelná inscenace *Kulhavý mezek* aneb *Výbuch na Jičínském zámku* se odehrává v Doňkově oblíbeném období třicetileté války a patří do skupiny autorových děl s menším obsazením. Tato skutečnost však naštěstí není měřítkem jejich kvality. Právě naopak. Jde o kus původně vytvořený pro dvojici Janu Brejchovou a Jaromíra Honěka, kteří jej ve spolupráci s Otou Škleníčkou a později Klau Rackem uváděli.

Vypráví o partě polutných komediantů a vyjadřuje obdiv ke komediantství v jeho původní podobě, kdy jen posedlost divadlem umožňovala vydržet krutou dobu.

Tato hra je vlastně o nás, hercích, kteří trávíme svůj volný čas právě tím komediantstvím. I my jsme posedlí vyprávěním. Nemysleme si, že lidé mají dost svých vlastních příběhů a věříme, že všechna lidská srdce ještě nezkameněla. Tak vám, divákům, na jevišti otevíráme ta svá a doufáme, že jim budete naslouchat.

Program

text: Zbyněk Háder, grafická úprava a tisk DD tisk, s.r.o.

Divadelní spolek bratři Mrškové

Boleradice 113, 691 12, +420 723 666 153, info@boleradice-divadlo.cz

 @divadlo.boleradice

www.boleradice-divadlo.cz

Divadlo **Boleradice**